

معرفی و تاریخچه موزه جنگ یا خانه تیمورتاش

بیوتوته؛ به طور کلی موزه مؤسسه ای دائمی است که در آن مجموعه ای از اشیاء هنری، باستانی، صنعتی و آثار گران بها نگهداری می شود. موزه ها از نظر آثار نگه داری شده به انواع مختلفی تقسیم می شوند. یکی از موزه هایی که بیانگر حکومت های تاریخی گذشته است، موزه ی جنگ می باشد. در موزه ی جنگ سلاح های جنگی نیاکان و گذشتگان به نمایش گذاشته می شود.

تاریخچه ی موزه جنگ

از دوره ی قاجاریه، در دوران فرمانروایی احمد شاه خانه ای تاریخی در ضلع شمال غربی کاخ های باغشاه برجای مانده است که هم اکنون به عنوان موزه ی جنگ تهران مورد استفاده قرار می گیرد.

پس از انقراض سلسله قاجار و شکل گیری حکومت پهلوی، رضا شاه حاکم ایران شد. فردی به نام عبدالحسین تیمورتاش وزیر دربار رضا شاه بود. او عمارت جنگ را از سردار محتشم بختیاری به عنوان مکانی برای زندگی خریداری کرد.

درواقع رضا شاه اول با کمک عبدالحسین تیمورتاش قادر به برکناری سلسله قاجار شد. به دلیل محبوبیت فراوان تیمورتاش در میان عامه به او لقب سردار معظم خراسانی و سردار معززالملک را نسبت می دادند.

سطح بالای علمی سردار معزز الملک نقش بسزایی در دربار و حکومت ایران ایجاد کرد. وی به مدت ۸ سال وزیر امور بین المللی ایران بود.

این وزیر پر نبوغ به دلیل عدم موفقیت رضا شاه در قرار داد داری مورد غضب قرار گرفت.

با اجرای دستور قتل تیمورتاش در تاریخ ۹ مهر ۱۳۱۲ اموال و املاک او مصادره شد و عمارت تیمورتاش برای تبدیل به دانشگاه جنگ در اختیار ارتش قرار گرفت.

پس از انقلاب شکوهمند اسلامی نیز این عمارت هویت دانشگاهی خود را حفظ کرد. در این دانشگاه تنها افرادی قادر به کسب علم بودند که از درجه ی سرهنگی به درجات بالاتر ترفیع رتبه یافته باشند.

پس از اعمال پروژه ی بازسازی و مرمتی که در سال ۱۳۹۳ در عمارت تیمورتاش صورت گرفت، این محل به موزه ی جنگ تغییر کاربری یافت. از دیگر موزه های جنگ دنیا می توان به برفراز نوار مرگ در برلین و موزه جنگ مسکو اشاره کرد.

موزه جنگ تهران

عمارت موزه ی جنگ تهران در دو طبقه طراحی شده است. این عمارت با آینه کاری های نفیس، کجج بری های زیبا و پنجره های چوبی با اشکالی متنوع به فرد چشم نوازی می کند.

معماری موزه جنگ تلفیقی از سه نوع معماری روسی، ایرانی و هندی است. ساختمان اصلی عمارت تیمورتاش در زمان ناصرالدین شاه قاجار بنا شده است اما در طی سال های اخیر مورد مرمت و بازسازی قرار گرفته است.

مجموعه ی تیمورتاش متشکل از اتاق های متعددی است. هر کدام از اتاق ها محل نگهداری و نمایش سلاح های گوناگون است. به طور مثال

در یک اتاق انواع سلاح های پنج تیر ارتش شوروی، اسنایپر ارتش هیتلر، گلنگدنی فرانسه در زمان ناپلئو بناپارت و باروت دان های دوره ی قاجار نگهداری می شود.

در ساخت بنای بیرونی عمارت از نمای آجری بهره گرفته شده است. در

داخل حیاط موزه، نهال ها و درختان متعددی وجود دارد که بیانگر دوستی ایرانیان با جمهوری آذربایجان، عراق، ایتالیا، عمان و پاکستان است.

در طبقه ی اول عمارت ادوات جنگی و سلاح های دوره ی صفوی، قاجار و پهلوی وجود دارد. اکثر این سلاح ها ساخت کشور های انگلستان، آلمان، ایتالیا و شوروی هستند.

لازم به ذکر است در طبقه اول از دوربین های جنگی، هفت تیر، باروت دان، ذره بین نقشه خوانی، مسلسل و کلت نگهداری می شود.

طراحی طبقه دوم عمارت بسیار باشکوه تر از طبقه اول است. در سقف این طبقه از هنر آینه کاری به صورت اشکال ظریف بهره گرفته شده است. همچنین تصاویری از شهدای انقلاب بر روی دیوار های عمارت به نمایش گذاشته شده اند.

علاوه براین، زیرزمینی در عمارت به عنوان مکانی برای آب انبار و کافه ای کوچک در نظر گرفته شده است.

موزه ی جنگ تهران در ۲۵ مهر سال ۱۳۸۳ به شماره ی ۱۱۱۹۷ در لیست آثار ملی ایران ثبت شد.

آثار و اشیاء موجود در موزه جنگ

- ساعت های خورشیدی
- مین ضد خودرو
- مسلسل یوزی اسرائیل
- اسلحه ماکاروف روسی
- اسلحه کلت شاه کنش
- چاقو و قمه مربوط به دوره صفوی و قاجار
- سلاح های آمریکایی
- اسلحه والتر
- سلاح های سرد و گرم
- سلاح های مورد استفاده در جشن های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی
- موشک زن RPG
- توپ انداز، هدیه ای از جانب امپراطوری روس
- تندیس شهید منصور ستاری، عباس بابایی و ابراهیم همتی

• عکس هایی از نیروهای شهروانی، ارتش و افراد نظامی گذشته

زمان مناسب برای بازدید از موزه جنگ

موزه جنگ در استان تهران قرار دارد. وضعیت آب و هوایی تهران کوهستانی است لذا اگر برای بازدید از موزه ی جنگ خواستار سفر به تهران هستید، مناسب ترین فصل برای گردشگری بهار است.

در فصل بهار درختان و نهال های دوستی که در محوطه ی حیاط عمارت کاشته شده اند، سرسبز می شوند و آب و هوای ساختمان را علاوه بر زیبایی، مطبوع می سازند.

مکان های جذاب و دیدنی در اطراف موزه جنگ

مقبره ی صور اسرافیل

جهانگیر صور اسرافیل، روزنامه نگاری سیاسی در عصر مشروطه بود. وی در مدرسه ی دارالفنون تحصیلات خود را ادامه داد و در زمینه ی سیاست از اطلاعات مفیدی برخوردار بود.

صور اسرافیل در انجمن باغ میکده عضو شد و پس از تلاش های بی وقفه توانست روزنامه ای به نام صور اسرافیل تاسیس کند.

سرانجام جهانگیر صور اسرافیل مانند دیگر مشروطه خواهان توسط دولت استبدادی اعدام شد.

موزه ی آبیگنه

در دوره ی قاجار عمارتی باشکوه به دستور احمد قوام ملقب به قوام السلطنه بنا شد. طراحی این عمارت توسط استاد محمد معماریابی با توجه به معماری ادوار گذشته ساخته شد.

احمد قوام در این عمارت به مدت ۳۰ سال زندگی کرد. پس از او پسر قوام السلطنه عمارت را به سفارت مصر فروخت. این عمارت در سال های اخیر به موزه ی آبیگنه تبدیل شد.

در موزه ی آبیگنه انواع ظروف زرین فام دوره ی سلجوقی قرار دارد. علاوه براین در قسمت تالار سمعی و بصری اسکلتی وجود دارد که نماد انسان ها، وسایل و زیور آلات گذشته می باشد.

مقبره ی ملک المتکلمین

یکی دیگر از اندرزگویان مشروطه خواه، حاج میرزا نصرالله ملک المتکلمین بود. این شخصیت برجسته پس از به توپ بستن مجلس دستگیر شد و در مقابل محمد علی شاه قاجار به طرز فجیعی به قتل رسید.

آرامگاه ملک المتکلمین در جوار مقبره ی صور اسرافیل میدان حسن آباد قرار دارد.

عمارت ارباب رستم گیو

در حوالی موزه جنگ تهران عمارتی به نام ارباب رستم گیو قرار دارد. این عمارت متعلق به نماینده ی مجلس و زرتشتی ها در دوره ی پهلوی بوده است.

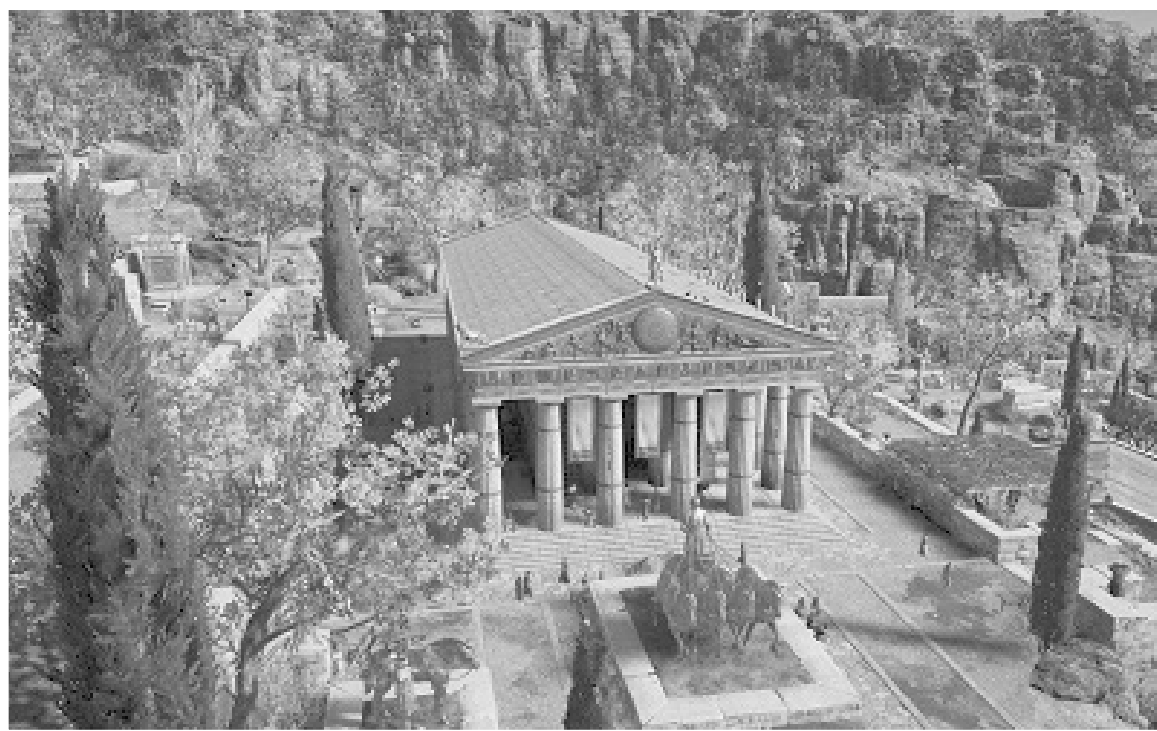
رستم گیو شخصیتی خیر و نیکوکار بوده است که در دوران حیات خود، چندین ساختمان مسکونی برای افراد نیازمند احداث کرد.

در سال ۱۳۷۸ عمارت ارباب رستم گیو در لیست آثار ملی ایران قرار گرفت و اکنون در اختیار دانشگاه تهران می باشد.

مسیر دسترسی به موزه جنگ

آدرس: استان تهران- خیابان کارگر جنوبی- محله حر- میدان پاسنور- رو به روی مترو میدان حر- دانشگاه جنگ (باغشاه سابق)- موزه ی جنگ

آشنایی با تاریخچه و رازهای معبد دلفی در یونان

بوده است.

بنای معبد دلفی

معبد دلفی بر روی دامنه ی کوه پارناسوس در ده کیلومتری خلیج کورینت قرار دارد. این معبد توسط پادشاه لاپیتس به سبب کشته شدن

بیوتوته؛ معبد باشکوه دلفی در ادوار گذشته برای تصمیم گیری های بزرگ مورد استفاده قرار می گرفت. در واقع مردم ابهامات خود را برای کاهنان معبد مطرح می کردند. کاهنان نیز با برقراری ارتباط با خدای یگانه درباری ی آینده سخن می گفتند.

عبادتگاه دلفی

معبد دلفی نوعی معبد مذهبی و فرهنگی مختص پرستش آپولو در دنیای یونان باستان است. بنای اصلی این معبد در قرن ۶ هجری در نزدیکی جنگلی به نام دلفی ساخته شده است. پس از پانصد سال یعنی در سال های ۱۹۰۳ الی ۱۹۰۶ کیلسانی اصلی معبد بر اساس هنر امپراتوری روم شرقی (بیزانس) طراحی شد.

اصطلاح دلفی نامی یونانی مدرن به معنی "بیشه زار" می باشد. از نظر یونانیان باستان معبد و شهر دلفی، مرکز دنیا است و طبق روایت ها، این مکان محل برخورد دو عقابی است که زئوس در دو طرف جهان رها کرد.

معبد دلفی در سال ۱۹۹۰ توسط کمیته میراث جهانی در میراث جهانی یونسکو به ثبت رسید.

تاریخچه معبد دلفی

یونانیان باستان مکان های مقدسی را برای نیایش و پرستش خدای یگانه اختصاص می دادند. در میان معبد های متعدد، مشهورترین پرستش گاه، معبد دلفی بود.

خدای معبد دلفی شخصی به نام آپولون بود. همچنین زنانی در مرکز دلفی به برقراری با خدای واحد مشغول بودند و به سیاست مداران و ثروتمندان شهر برای انجام امور مختلف پیشگویی هایی عرضه می داشتند.

لذا به کاهنان غیبگوی عبادتگاه، پوتیا و اوراکل می گفتند.

در واقع پوتیاها در معبد دلفی تکنیک هایی را برای تصمیم گیری و حل مسئله در موقعیت های ابهامی به کار می بردند.

اهالی آتن برای این امر فاخر قربانی ها و هدایای گران بهایی را در نظر می گرفتند. لذا با گذر زمان احیای تجارت در معبد دلفی آغاز شد و این معبد به انبار بزرگی از هدایای گران بها، طلا و جواهرات تبدیل شد.

علاوه براین، دلفی محل برگزاری دومین بازی مهم یونان به نام پیتیان

دختر و دامادش تخریب شد.

هم اکنون تنها جزئیاتی از بنای گذشته برجای مانده است. بنای اصلی معبد دلفی در بالای تراسی قرار داشت و توسط دیوار چند ضلعی احاطه شده بود.

